מאי שנא מהא דתניא *שתי נשים שנתעסקו בצפור אחד ואין בו אלא כסלע דם ונמצא כסלע על זו וכסלע על זו שתיהן טמאות שאני התם דאיכא סלע יתירה ת"ר לבשה שלשה חלוקות הבדוקין לה אם יכולה לתלות תולה ואפילו בתחתון *אין יכולה לתלות אינה תולה ואפי' בעליון כיצד עברה בשוק של טבחים תולה אפילו בתחתון לא עברה בשוק של טבחים אף בעליון אינה תולה: **מתני'** ותולה בכל דבר שהיא יכולה לתלות שחטה בהמה חיה ועוף נתעסקה בכתמים או שישבה בצד העסוקין בהן *הרגה מאכולת הרי זו תולה בה עד כמה תולה רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר עד כגריס של פול ואף ע"פ שלא הרגה *ותולה בבנה או בבעלה אם יש בה מכה והיא יכולה להגלע ולהוציא דם הרי זו תולה מעשה באשה אחת שבאת לפני ר"ע אמרה לו ראיתי כתם אמר לה שמא מכה היתה ביך אמרה לו הן וחיתה אמר לה שמא יכולה להגלע ולהוציא דם אמרה לו הן וטהרה ר"ע *ראה תלמידיו מסתכלין זה בזה אמר להם מה הדבר קשה בעיניכם *שלא אמרו חכמים הדבר להחמיר אלא להקל שנאמר °ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה דם ולא כתם עד שהוא נתון תחת הכר ונמצא עליו דם עגול טהור משך טמא דברי ר"א ברבי צדוק: **גמ'** תנינא להא דת"ר *מעשה ותלה ר"מ בקילור ורבי תלה בשרף שקמה: או שישבה: ישבה אין לא ישבה לא תנינא להא דת"ר °עברה בשוק של טבחים ספק ניתז עליה ספק לא ניתז עליה תולה ספק עברה ספק לא עברה טמאה: הרגה מאכולת: הרגה אין לא הרגה לא מתני' מני רשב"ג היא דתניא הרגה תולה לא הרגה אינה תולה דברי רשב"ג וחכ"א בין כך ובין כך תולה אמר רשב"ג לדברי אין קץ ולדברי חברי אין סוף לדברי אין קץ שאין לך אשה שטהורה לבעלה שאין לך כל מטה ומטה שאין בה כמה טיפי דם מאכולת לדברי חברי אין סוף שאין לך אשה שאינה טהורה לבעלה שאין לך כל סדין וסדין שאין בו כמה טיפי דם אבל נראין דברי ר' חנינא בן אנטיגנוס מדברי ומדבריהם שהיה אומר עד כמה היא תולה עד כגריס של פול א) ולדבריו אנו מודים ולרבנן דאמרי תולה עד כמה אמר ר"נ בר יצחק תולה בפשפש ועד *כתורמוס ת"ר פשפש זה ארכו כרחבו וטעמו כריחו ברית כרותה לו שכל המוללו מריח בו ארכו כרחבו לענין כתמים טעמו כריחו לענין תרומה *דתנן או שטעם טעם פשפש בפיו ה"ז יפלוט מנא ידע טעמו כריחו ואכתי מנא ידע ברית כרותה לו שכל המוללו מריח בו אמר רב אשי °עיר שיש בה חזירים אין חוששין לכתמים אמר ר"נ בר יצחק *והא דרוקרת כעיר שיש בה חזירים דמיא: עד כמה היא תולה וכו': אמר רב הונא כגריס אינה תולה פחות מכגריס תולה ורב חסדא אמר כגריס תולה יתר מכגריס אינה תולה לימא בעד ועד בכלל קא מיפלגי דרב הונא סבר *עד ולא עד בכלל ורב חסדא סבר עד ועד בכלל אמר לך רב הונא איכא עד ועד בכלל ואיכא עד ולא עד בכלל והכא לחומרא והכא לחומרא ורב חסדא אמר לך בעלמא אימא לך לחומרא אמרינן לקולא לא אמרינן והכא כדרבי אבהו *דא"ר אבהו כל שיעורי חכמים להחמיר חוץ מכגריס של כתמים להקל איכא דאמרי לה להא שמעתא באפי נפשה רב הונא אמר כגריס כיותר מכגריס ורב חסדא אמר כגריס כפחות מכגריס וקמיפלגי בעד ועד דהכא כדאמרינן מיתיבי

היו

ויקרא טו

תרומות פ"י מ"א

שתיהן טמאות. ולא תלינן אחד מן הכתמים בצפור ואע"ג דאיכא למתלי. וה"נ אע"ג דבדקה לימא שתיהן טמאות דאימור לאו יפה בדקה: סלע יתירה. ומאי חזית דתלית ליה לסלע יתירה דטמאה בהך תלייה בהך הלכך שתיהן טמאות אבל הכא טומאה תלייה בהך דלא בדקה: שלשה חלוקות. זה על גב זה: יכולה לתלות. כדמפרש עברה בשוק של טבחים: **מתני'** עד כמה היא תולה. בדם מאכולת: כגריס. אבל טפי מהכי אין דם מאכולת כל כך גדול והכי מיהא תלייה: ואע"פ שלא הרגה. ורבי חנינא פליג אדרבנן דקאמרי הרגה אין לא הרגה לא: ותולה בבנה ובבעלה. אם יש בהם מכה: ואם יש בה מכה. יבשה וראויה להגלע כלומר להתקלף ולהוציא דם תולה: **גמ'** קילור. אפלסטור"א אדום: לא ישבה לא. ולא אמרינן דלמא ישבה ולאו אדעתה: לדברי אין קץ. שאיני נותן שיעור ואם לא הרגה אפילו כחרדל טמאה. ולדברי חברי אין סוף שהם מקילין יותר מדאי דאפילו לא הרגה תולה ואין נותנין שיעור אלא אפילו כסלע תולה או יותר: עד כגריס. ואפילו לא הרגה ויותר מכגריס לא ואפילו הרגה ולדבריו יש לטמא כגריס ועוד ולטהר פחות מכגריס: עד כמה. כלומר וכי אפשר לתלות כתם גדול במאכולת: אמר ר"נ תולה בפשפש עד כתורמוס. כתם רחב כתורמוס יכולה לתלות ולא במאכולת אלא בפשפש שאם פשפש הרגה שכתמו גדול. פשפש פוריי"א בלע"ז: ברית כרותה לו. כלומר ריחו נודף ומבאיש וכל המוללו על כרחו מריח ריחו: לענין כתמים. דאי הוה כתם ארכו כרחבו אפילו יותר מכגריס תלינן בפשפש: או שטעם טעם פשפש. באוכל תרומה מיירי. *וכ"ש חולין דהא שרץ הוא אלא האי דנקט תרומה משום דפליגי לעיל מיניה אמרו לו נטמאת וטמאת התרומה ר"א אומר יבלע ר' יהושע אומר יפלוט אבל (א)אומר לו טמא היית וטמאה היתה התרומה או שנודע שהוא טבל או שטעם טעם פשפש לתוך פיו ה"ז יפלוט הואיל ועד שלא נתנה לתוך פיו אירע בה פסול זה לא מיישינן להפסד תרומה: מנא ידע. טעם פשפש: ואכתי מנא ידע. והלא לא הריח בו: חזירים. אוכלים שקצים ורמשים ומתיזים דם: דרוקרת. טבחים הרבה ואשפות ושקצים מצויין בה: והכא לחומרא. הילכך עד ולא עד בכלל דאי עד ועד בכלל הוה ליה קולא דקתני עד כגריס תולה וקיימא לן גבי טריפות (חולין נה.) דבכל עד אזלינן לחומרא אי עד ועד חומרא הוא אזלינן בתריה ואי עד ולא עד חומרא הוא אזלינן בתריה: אמרי לה באנפי נפשה. ולאו אמתני': וה"ג וקמיפלגי בעד ועד דהכא. כדאמר רב הונא לחומרא כדאמרינן בכל דוכתי הלכך עד ולא עד בכלל ורב חסדא כרבי אבהו:

טיפי

תורה אור

מאי שנא מהא דתניא ב' נשים כו'. תימה מה דומה להך דלעיל דהכא אין לתלות בזו יותר מבזו אבל לעיל אין לתלות בראשונה הואיל ובדקה ואומר ר"ת דברייתא איירי שנתעסקה בצפור זו אחר זו ואם היתה נשאלת הראשונה היינו מטהרין אותה הואיל ונתעסקה ובשביל חברתה אנו מטמאין הראשונה שהיא טהורה גמורה גם למעלה אע"פ שהראשונה בדוקה כשמצאה הואיל ושניה תולה בה לענין דינא:

אין לך כל מטה ומטה. הכא לא נקט סדין וסדין כדבסמוך משום דהכא בעי למימר מטה אפילו של איש שאין בה כמה טיפין של דם מאכולת אם כן ה"נ של אשה יש לנו לתלות במאכולת אבל בסמוך לא איירי אלא בשל אשה להכי נקט סדין: (ג) **ולדבריו** אנו מודים. ומיהו היכא דהרגה הרבה מאכולת או פשפש תולה כפי מה שהרגה מידי דהוה אשוק של טבחים: **עיר** שיש בה חזירים אין חוששין בכתמים. אומר רשב"ם דאפי' יותר מכגריס ואפי' מן החגור ולמטה ואפילו לא נתעסקה ואין לה מכה שיש לה להגלע ולהוציא דם מיהו אור"י דאין לסמוך על זה עכשיו להקל במוצאה כתמים במקום שאין רגילות ליכנס בהן חזירים וכן מנהג דלא תלינן ומיהו במקום שיש רגלים לדבר שיש לתלות בחזירים ויוצא בכן תלינן כדקאמר הש"ס:

סו

טז א מיי' פ"ט מהל' איסורי ביאה הלכ' ו סמג לאוין קיא טוש"ע יו"ד סי' קצ סעי' כט:

יז ב ג מיי' שם הל' ט טוש"ע שם סעי' יח:

יח ד מיי' שם הל' כב טוש"ע שם סעי' יח:

יט ה מיי' שם הל' כד טוש"ע שם סעי' יט:

כ ו ז מיי' שם הל' כג טוש"ע שם סעי' יט:

כא ח מיי' שם פ"ד הל' יא סמג שם טוש"ע שם סעיף לג:

כב ט מיי' פ"ט שם הל' כ סמג שם טוש"ע שם סעי' יח:

כג י מיי' שם הל' שם טוש"ע שם סעי' כב:

כד כ טוש"ע שם סעי' ו:

כה ל מיי' פ"י מהל' תרומות הל' ג:

כו מ מיי' פ"ט מהל' איסורי ביאה הל' כה סמג לאוין קיא טוש"ע יו"ד סי' קצ סעי' כג:

כז נ מיי' שם הל' כג טוש"ע שם סעיף ס:

הגהות הגר"א

א) גמ' ולדבריו אנו מודים נמחק ול"ל וכדבריו אנו מודים:

תוספי הרא"ש

המוכר. וכן לענין טריפות כגון חלוקה להוציא מיד המוכר אבל לחייב חטאת לא: ואין בו אלא סלע כו'. תימה מאי פירכא היא מ"מ שאני הכא דהוי מינייהו ספקא אבל לעיל שבדוקה הראשונה למה נטמאת. ותירץ ר"ת דהכא מיירי שנתעסקה ראשונה תחלה ואח"כ חברתה ואפי' נתעסקו ביחד אי אפשר לצמצם שלא תתחיל האחת תחלה וא"כ היה לנו לתלות דם צפור בראשונה ולטהרה כמו דלעיל שהיתה בדוקה ומשני כיון דאיכא סלע יתירה איכא לתלות בזו כמו בזו אע"ג דהתחילה קודם חברתה איסור לא בא מיד דם הצפור עליה אבל לעיל חבירתה בדוקה טהורה היא: לא ישבה לא. פי' לא ידענא אם ישבה אם לאו: אין לך כל מטה ומטה ובסמוך נקט כל סדין וסדין משום דעכשיו קאמר אין לך כל מטה ומטה של איש ואשה שאין בו כמה טיפי דמים של מאכולת. וא"כ של אשה נמי יש לתלות במאכולת כמו מטה של איש והדר קאמר אין לך כל סדין וסדין של אשה שאין בה כמה טיפי דמים ואין לתלות כולם בדם מאכולת: וכדבריו אנו מודים. פי' ר"ם דבכלל דבריו דבריהם דרבנן מודים לדבריו דבכגריס תולה ובכלל דבריו דבריהם דהם אני מודה לדבריו והיינו (שהוכינה)(והתנה)[די שיעורא כגריס דתולה וכיון שבכלל דבריו א)] נראין דבריו ונראין דבריו ודבריהם להודא דתנן במסכת אבות רואה אני את דברי ר' אלעזר בן ערך מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם: עיר שיש בה חזירין אין חוששין לכתמים. פרש"י *אפי' לא עברה בשוק של טבחים ואפי' אין מכה עליה ואפי' מחגור ולמטה כיון דשכיחי בה חזירין שהן מנקרין באשפות ומתיזין דם נבילות וטריפות הוי בכל פעם כאילו עברה בשוק של טבחים. ונראה דהאידנא אין לתלות בחזירים אם מצאה כתם בחלוקה שאינו מפני שיש חזירים מתיזין דם אבל אין לומר דלטהרות דוקא קאמר כשיש לתלות בחזירים. ודרוקרת דקאמר לאותם שעושים בה טהרות כיצד רב נחמן ב) (אלא כגון נבזני דמחתא דאמר רב לעיל בשלהו קיים הן מכאן דלאו היינו לבני בבל אלא לשאר מקומות שעושין בו טהרות) דהא לטהרות מטהרינן מפני סלבעלה וכיון דתלינן לטהרות לחזירים כ"ש לבעלה:

*) [מל"ל פיסק"ס]

א) עיין הג"א וכיון שבכלל דבריו דבריהם מפרש כדאין דבריו ודמיא לבסיפ וכו'. ב) נ"ל כמו אבוני דמחוזא דאמר רבא לעיל [דף ט ע"א] דאם שלהן קיימת עמהן וע"כ דר"מ לענין טהרות קאמר ולא מיעוט וכו'.

[תוספתא דטהרות פ"ב]

לעזי רש"י

אפלשטור"א. [אפלשטרי"א]. משחה.

פוריי"א. פשפש (חרק).

[לעיל יב.]

[שם]

[לעיל נט.]

חולין סג. ע"ש

[לעיל יב:]

ז"ל והא

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה או שטעם וכו' אבל אומר לו טמא היית וכו' [illegible]

[illegible]

[ביצה ד: ועי"ש]

[חולין נה. ע"ש]

מוסף רש"י הרגה מאכולת. אשה הרואה כתם בבגדה, אם הרגה מאכולת תולה בה, ואי קשיא הא שיעור כתם כגריס ועוד, ומאכולת כולי האי לא הוי, כדאמר (לעיל יד:) בעינן כגריס ועוד, לאפוקי מדם מאכולת, לא קשיא, ההיא לר' חנינא בן אנטיגנוס הא לרבנן דלא בעי האי שיעור (לעיל יט:). ותולה. כתמה, בבנה ובבעלה. אם יש בהן מכה שמא נטף עליה כששוכבין יחד (שם). מעשה ותלה ר"מ. כתם, בקילור. אנפלסטר"ו ואדום הוא ותפקה בו (לעיל יט: כ.). כל שיעורי חכמים להחמיר. אי מצומצם טומאה הוא שעריניהו במצומצם, ואי מצומצם קולא שעריניהו בשוחק, חוץ מכגריס של כתמים להקל. שאינו דהרואה כתם של דם כנגדה כגריס טמא, דמספקינן לה בדם נדה, אע"ג דכי משערת ליה במצומצם טומאה הוי, לא הויא טמאה אלא ביותר מכגריס, אבל כגריס עצמו מחזקינן ליה כדם מאכולת, והיינו להקל, דאע"ג דכגריס שעורו, בעינן כגריס ועוד, וטעמא משום דכתמים עצמן דרבנן, דמדאורייתא עד דחזיא מגופה, כדכתיב דם יהיה זובה בבשרה (חולין נה.).

הדרן עלך הרואה כתם